

Men in Black in de slaapkamer

Gepubliceerd: zondag, 24 februari 2013 12:54

Dat overkwam de 20-jarige Walter toen hij op een nacht wakker werd en een schaduw ontdekte met roodgloeiende ogen.

Deze leunde naarvoren en zei, “Ze houden jou in de gaten”.

Keer op keer zijn er weer verhalen over de Men in Black. We schreven er al eerder over, zie [hier](#), en ook over een uitgebreide lezerservaring, zie [hier](#).

Nu komen we wederom een verhaal tegen van iemand die iets meemaakt met Men in Black. Alhoewel de verslagen allemaal verschillend zijn, komen een aantal elementen iedere keer terug. De zwarte kleding bijvoorbeeld, de auto's en dat ze meestal met z'n tweeën zijn. Hier is het verhaal van Walter wat weer net iets anders is dan de andere verslagen:

Toen de 20-jarige Walter wakker werd en naar de rood verlichte cijfers op zijn wekker keek, stonden deze op 88:88. Al snel merkte hij dat de klok niet het enige was dat er niet klopte in zijn kamer. Hij zag naast zijn bed een zwarte schaduw ter grootte van een volwassen man met roodgloeiende ogen. Walter keek hem recht aan en was totaal in verwarring.

Walter die nu 28 is, was wel gewend aan vreemde dingen in zijn kamer. Als klein kind al had hij het gevoel dat er zich regelmatig iets bevond in zijn slaapvertrek. Ook toen al hoorde hij stemmen, maar was te jong om het zich allemaal te herinneren. Er werd hem toen verteld dat dit denkbeeldige vriendjes waren die met hem kwamen spelen. Zelfs nu nog hoort hij het fluisteren van anderen in een donkere kamer en er is altijd een stem die tegen hem zegt dat hij in actie moet komen.

Voor zover hij zich kan herinneren heeft hij nooit eerder de bron van die stemmen gezien tot die nacht waar de schaduw met de rode ogen opdook. Deze leunde naarvoren en zei, “Ze houden jou in de gaten”, waarop Walter zag dat de schaduw als het ware terugklom in de muur en dat de wekker weer normaal stond.

Ze houden je in de gaten. Dat wist Walter wel ja, al sinds hij zestien was. Alleen weet hij

Men in Black in de slaapkamer

Gepubliceerd: zondag, 24 februari 2013 12:54

niet wie “zij” zijn. “Toen ik jonger was merkte ik dat ik vanaf een afstand in de gaten werd gehouden door mensen in zwarte busjes of SUV’s . Ik wist dat ze naar mij keken want zodra ik me buiten hun gezichtsveld verplaatste, verdwenen ze.

Deze auto’s volgden Walter overal. Hij zag ze vaak bij de school waar hij naartoe ging, de Banting Memorial High School in Alliston, Ontario. Ook werd hij gevolgd als hij naar het winkelcentrum ging. “Ik merkte dat het iedere keer dezelfde soort auto’s waren die stopten op parkeerden bij de winkels waar ik naarbinnen ging of waar ik net weer naarbuiten kwam. Er kwam nooit iemand uit die auto’s als ik ergens naarbinnen ging. Ze stonden daar alleen maar geparkeerd en reden weg als ik ook wegging.

Het duurde niet lang voordat de bestuurders van de auto’s steeds brutaler werden. Verschillende keren stond Walter op de hoek van de straat te wachten totdat het licht groen werd en dan stopte er zo’n SUV bij het groene licht, de inzittenden keken naar Walter en reden dan weer door. “Ik zag zelfs een flits op een keer voordat ze wegreden”, zegt Walter.

Toen kwam de dag dat Walter probeerde de bestuurder van zo’n auto te confronteren. “Ik zag dat er iemand naar mij keek”. Walter stapte achter het voertuig en was daardoor even uit het zicht. Vervolgens sloop hij voorzichtig terug naar het voertuig. Er bevonden zich twee mannen in en bij de auto. Eén zat gewoon binnen en de andere stond buiten, gewapend met een camera met telelens.

Ze waren een soort “casual” gekleed. Een zwarte broek en wit overhemd en ze droegen zonnebrillen. Toen ik tot op een meter of tien de auto was genaderd, zagen ze mij. Snel gooiden ze alle spullen in de auto en gingen er als een haas vandoor. De grote SUV reed weg en ik kreeg het gevoel dat ik ze voor het laatst had gezien.

Nadat de schaduwfiguur Walter had gewaarschuwd zijn de vreemde mannen niet meer teruggekomen. ”Voorlopig even niet althans, want ik ben sinds die tijd niet meer lastig gevallen”.

Hebben we hier te maken met de mysterieuze Men in Black? De vreemd geklede half menselijke entiteiten die UFO-getuigen hebben lastiggevallen sinds de jaren veertig? De mannen en de auto’s die Walter omschrijft komen wel exact overeen, maar hij heeft zelf nog nooit een UFO gezien.

Hij heeft iets meegemaakt wat nog vreemder is. “Ik merkte dat straatlantaarns gek gingen doen om mij heen. Soms gingen ze uit als ik in de buurt kwam en weer aan nadat ik was gepasseerd. Ik liep zelfs een keer langs officiële alarmlichten en ook deze gingen aan toen

Men in Black in de slaapkamer

Gepubliceerd: zondag, 24 februari 2013 12:54

ik te dichtbij kwam.” Dit is een fenomeen wat bij meer mensen voorkomt. Decennia lang zijn er lieden geweest waarbij de staatverlichting uitging als ze langskwamen.

Er is niemand die echt weet wat dit veroorzaakt, maargoed, terug naar Walter. Ook de bewuste avond in zijn slaapkamer toen hij de sinistere schaduw zag die hem toesprak, ging de straatverlichting uit. “Ik heb geen idee wie die schaduwentiteit is, maar ik heb altijd van het donker gehouden. Zelfs overdag heb ik het moeilijk want ik voel mij meer op mijn gemak in het donker en ik vind het lastig als de zon op mijn gezicht schijnt”.

Het raadsel van de Men in Black duurt voort. Er zijn zo langzamerhand teveel verhalen om dit nog af te doen als fantasie. Maar, als het dat dan niet is, wat is het dan wel? Wij zijn in ieder geval ondertussen razend nieuwsgierig en doen bij deze een oproep aan de Men in Black die dit lezen om eens contact op te nemen of langs te komen. Het mysterie heeft nu lang genoeg geduurd.

Bron:

[Mysterious Universe](#)